

דף פו.

עין משפט א. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ו הי"ד
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ו ה"ג
עין לעיל דף פה: עין משפט ה

עין משפט ג. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ו ה"ח

תִּשְׁעָה מִיָּנִין בְּשֶׁמֶן * מִפְּנֵי שְׁנוּי מַעֲשָׂיו. כִּי צִד. זֵית
שְׁגָרָגְרוּ בְּרֹאשׁ הַזֵּית וּבְרָרוּ אַחַת אַחַת וּכְתָּשׁוּ וּנְתָנוּ לְסֵל
הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא מִמֶּנּוּ הוּא הָרֹאשׁוֹן. חָזַר אַחַר כָּף וּטְעָנוּ
בְּקוֹרָה הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא מִמֶּנּוּ הוּא הַשְּׂנִי. וְאִם חָזַר אַחַר
שְׂטָעָנוּ וּטְחָנוּ וּטְעָנוּ שְׁנִיָּה הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא מִמֶּנּוּ הוּא
הַשְּׁלִישִׁי. זֵיתִים שְׂמֻסְקָן כֶּלֶן בְּעַרְבוּבִיא וְהַעֲלֵן לַגַּג וְחָזַר
וּבְרָר גְּרָגֵר גְּרָגֵר וּכְתָּשׁוּ וּנְתָנוּ לְסֵל הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא מִמֶּנּוּ
הוּא הָרְבִיעִי. וְאִם טְעָנוּ בְּקוֹרָה אַחַר כָּף הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא
הוּא הַחֲמִישִׁי. וְחָזַר וְטָחַן וְטָעַן פַּעַם שְׁנִיָּה הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא
הוּא הַשְּׁשִׁי. זֵיתִים שְׂמֻסְקָן וּטְעָנוּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת עַד שְׂיִלְקוּ
וְהַעֲלֵן וּנְגַבֵּן וְאַחַר כָּף כְּתָשׁ וּנְתָנוּ לְסֵל הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא הוּא
הַשְּׁבִיעִי. חָזַר וְטָעַן בְּקוֹרָה הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא הוּא הַשְּׁמִינִי.
חָזַר וְטָחַן וְטָעַן פַּעַם שְׁנִיָּה הַשֶּׁמֶן שְׂיֵצָא הוּא הַתְּשִׁיעִי:

א. כסף משנה: תשעה מינים בשמן וכו' עד והשוה והפחות. משנה שם (דף פ"ו). ומ"ש
שהרוצה לזכות עצמו יכוף יצרו הרע וירחיב ידו ויביא קרבנו מן היפה המשובח ביותר
שבאותו המין שיביא ממנו וכו'. הם דברי רבינו ראויים אליו: בריך רחמנא דסייען

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ה"ט

אף על פי שכלן כשרין למנחות. הראשון אין למעלה
ממנו. ואחריו השני והרביעי ושניהן שוין. ואחריהם
השלישי והחמישי והשביעי ושלשתן שוין. ואחריהם
הששי והשמיני ושניהם שוין. והתשיעי אין למטה
ממנו:

עין משפט ה.

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ה"י

אין כשר למנורה אלא ראשון ורביעי ושביעי בלבד
שנאמר 'כתית למאור', אין כשר למנורה אלא היוצא
מן הפתוש בלבד. אבל למנחות כלן כשרין:

דף פו:

עין משפט א.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"טז

לא היה מטיב כל הנרות בפעם אחת אלא מטיב חמשה
נרות ומפסיק ועושין עבודה אחרת ואחר כך נכנס
ומטיב השנים. כדי להרגיש את כל העזרה:

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ה"ב

וכך היו עושין בזמן המקדש. מביאין אילים ממואב.
ומביאין כבשים שגביהן רחבים מחברון. ומביאין

ב. כסף משנה: (א-ב) לא כל דבר שאינו פסול מביא אותו לכתחלה וכו' אלא כל שיביא
לקרבן יביא מן המובחר וכך היו עושים בזמן המקדש מביאים אילים ממואב וכו' עד ומביאין
שמן מתקוע. בפרק כל קרבנות (דף פ"ה פ"ז):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עָגְלִים מִן הַשָּׂרוֹן. וְגוֹזְלוֹת מֵהַר הַמֶּלֶךְ. וּמְבִיאִין יַיִן
מִקְרָחֵיין וְהַלוֹטֵיִין. וְסֵלֶת מִמְכָּשׁ וְיוֹחֲנָה. וּמְבִיאִין שְׁמֶן
מִתְקוּעַ:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ו ה"ט

וְאֵלוֹ הֵן הַיַּיִנוֹת הַפְּסוּלִין לְגַבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. * הַמְּתוּק וְהַמְּעֻשָּׂן
וְהַמְּבֻשֵׁל בְּאֵשׁ אוֹ בַשֶּׁמֶשׁ אוֹ שְׁנִשְׁתַּנָּה טַעְמוֹ בְּבִשּׁוֹל.
אֲבָל יַיִן שְׁמֵחַמִּין אוֹתוֹ בַשֶּׁמֶשׁ וְלֹא נִתְּנָה בּוֹ טַעַם
בְּשׂוֹל. וְכֵן יַיִן צִמּוּקִין וַיַּיִן מְגֵתוֹ שְׁלֹא שָׁהָה אַרְבָּעִים יוֹם.
וַיַּיִן הַדְּלִיּוֹת וַיַּיִן כָּרֶם הַנְּטוּעַ בְּבֵית הַשְּׁלַחִין אוֹ בְּבֵית
הַזְּבָלִים. אוֹ יַיִן גְּפָנִים שְׁנֹזְרַע זֶרַע בִּינֵיהֶן. אוֹ יַיִן כָּרֶם
שְׁלֹא נֶעְבַד. כָּל אֵלוֹ הַיַּיִנוֹת לֹא יָבִיא לְכַתְּחִלָּה וְאִם הֵבִיא
כָּשֶׁר:

ג. כסף משנה: ואלו הן היינות הפסולים לגבי המזבח וכו'. משנה בפרק כל קרבנות (דף פ"ו): אין מביאין אליוסטן ואם הביא כשר וכו' אין מביאין לא מתוק ולא מעושן ולא מבושל ואם הביא פסול ובגמרא (דף פ"ז) והא קתני רישא אין מביאין אליוסטן ואם הביא כשר אמר רבינא כרוך ותני רב אשי אמר חוליא דפירא לא מאיס חוליא דשמשא מאיס ומדברי רש"י נראה דגריס חוליא דפירא מאיס חוליא דשמשא לא מאיס והיא הנוסחא הנכונה ופירש רבינו בפי' המשנה אליוסטן מלשון שמש ר"ל שנותנים אותו בכדים תחת השמש עד שיתבשל ומה שכתב רבינו בכאן נראה שהוא מפרש שאליוסטן הוא שמחממין אותו בשמש ולא נתן בו טעם בישול אבל אם נתבשל בשמש עד שנשתנה טעמו כבישול דינו כמבושל באש. ומ"ש וכן יין צימוקין ויין מגתו וכו'. בפרק המוכר פירות (דף צ"ז). ומ"ש ויין הדליות ויין כרם הנטוע בבית השלחין או בבית הזבלים או יין גפנים שנזרע זרע ביניהם או יין כרם שלא נעבד כל אלו היינות לא יביא לכתחילה. במשנה סוף פרק כל קרבנות (דף פ"ו):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ז ה"ז

הָיָה הַגְזֵבֶר יוֹשֵׁב ד' וְהֵיִן יוֹצֵא מִן הַנֶּקֶב שְׂבָצַד הַחֲבִית
כִּיּוֹן שִׁירָאָה שְׁנוּי הַשְּׂמָרִים מִתְחִיל לְצֵאת פּוֹסֵק וְאִינוֹ
לוֹקֵחַ. וּמֵאִמְתִּי מֵבִיא. מֵאַחַר אֲרַבְעִים יוֹם לְדַרְיֶכְתּוֹ עַד
שְׁתֵּי שָׁנִים אוֹ יֶתֶר מֵעֵט. וְאִם הֵבִיא יֵין יִשָּׁן מִכֶּמָּה שָׁנִים
הָרִי זֶה כָּשֶׁר וְהוּא שְׂלָא יִפְסֵד טַעְמוֹ:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ו ה"ט

עין לעיל עין משפט ג

עין משפט ו. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ז ה"ו

הֵיִן. מֵבִיא עֲנָבִים ה' מִן הַרְגְּלִיּוֹת מִן הַכֶּרְמִים הָעֲבוּדִים
פְּעֻמִּים בְּשָׁנָה. וְדוֹרְךְ וְכוֹנְסִין אוֹתוֹ בְּחֲבִיּוֹת קְטָנוֹת. וְאֵין

ד. כסף משנה: ומ"ש היה הגזבר יושב וכו' עד ואינו לוקח. משנה שם: מאימתי מביא מאחר
ארבעים יום לדריכתו. משנה בפ"ו ממס' עדיות (מ"א). ומ"ש עד שתי שנים וכו'. בפרק
כל קרבנות (דף פ"ו): תנן אין מביאין ישן דברי רבי וחכמים מכשירין ובגמרא (דף פ"ז)
מאי טעמא דרבי אמר קרא לכבש יין מה כבש בן שנתו אף יין בן שנתו אי מה כבש בן
שתי שנים פסול אף יין בן שתי שנים פסול וכ"ת הכי נמי והא תניא יין בן שתי שנים לא
יביא ואם הביא כשר מאן שמעת ליה דאמר לא יביא רבי וקאמר אם הביא כשר אלא אמר
רבא היינו טעמא דרבי דכתיב אל תרא יין כי יתאדם וידוע דהלכה כת"ק ומשמע לרבינו
דע"כ לא פליג ת"ק על רבי אלא בבן שתי שנים או יותר מעט אבל במיושן יותר לתנא
קמא נמי לכתחלה לא יביא. ומ"ש והוא שלא יפסד טעמו. פשוט הוא דלא עדיף ממעושן
דפסול:

ה. כסף משנה: היין מביא ענבים וכו'. משנה וברייתא שם (דף פ"ו): ופירש"י רוגליות
גפנים נמוכים שהוא יפה. ומ"ש ואין מניחין אותן אחת אחת וכו'. שם בברייתא (דף פ"ז)
אין מניחין אותן שתיים שתיים אלא אחת אחת ואין כן גירסת רבינו. ומ"ש ואינו ממלא החבית
עד פיה כדי שיהא ריחו נודף. משנה בפרק כל קרבנות ופירש"י כשהיא חסרה קימעא היין
נודף יותר מכשהיא מליאה. ומ"ש ואינו מביא לא מפני החבית וכו' עד אלא משלישה ומאמצעה.
משנה שם: ומ"ש של האמצעית נראה שכך היה גורס רבינו שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על ה"דף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מְנִיחִין אוֹתָן אַחַת אַחַת וְלֹא שְׁתֵּים שְׁתֵּים אֶלָּא שֶׁלֹּשׁ
שָׁלֹשׁ. וְאֵינוֹ מְמַלֵּא אֶת הַחֲבִית עַד פִּיהָ כְּדֵי שְׂיִהְיֶה רִיחוֹ
נוֹדֵף. וְאֵינוֹ מְבִיא לֹא מִפִּי הַחֲבִית מִפְּנֵי הַקְּמָחִין הָעוֹלָה
עַל פְּנֵי הַיֵּין. וְלֹא מִשׁוֹלְיָהּ מִפְּנֵי הַשְּׂמָרִים. אֶלָּא מִשְׁלִישָׁה
וּמֵאֲמָצְעָה שֶׁל אֲמָצְעִית: